IV. Сцена IV.

Вилна местност, с остатъци от старинни зидове

Калето. На него е издигната бесилка.

Кайпаканина е пред бесилката. Около нея Завидж и палачът.

Кайм. (Като гледа надолу) Защо не ги ~~изкарат~~ тук да бягат наблизо... (Към стоящ) Иди кажи, че тук е мястото за тях. (Към друг) Да се отворят добре очите. Обесим ли на бесилката ще ~~стоят~~ ушите да стоят четири. Аз искам да Завидж стрела от тях, дето знаят само да мърморят... Нека видят, че ударената от мене Не се стрелува.

(Пак се вглежда)

Иди и ги повтори Не сеят!

Я, гледай не се крият (Към друг) Иди разбери.

Завидж. Кайпаканин ефенди, мога ли да кажа нещо.

Кайм:

Като бъде дете, тогава Като момиче, че ти ще да стане, Как ~~ще~~ ще стане, Като на изведат на бесилка.